

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: .....
Cím: *Vidám Budapest napfényben és csillagok alatt*
Forrás: *Szabadságharcos*
1957. júl. 11.
(Hely) (Idő) (Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy:

791

F

Író:

1950

Személy:

Helyszám:

Vidám Budapest napfényben és csillagok alatt

Milyen szép

a pesti este... Mindenhol muzsika szól. Sok-sok ember van az utcán. Ellepek a várost a friss, színes tarkaruhás mosolygós arcú nők, nyugodt, boldog arckifejezésű férfiak és kacagó, vidám gyerekek. Új arca van a budapesti estének. Érdekes ez az arc, mert nyugodt, boldog nappalokról is mesél.

A Kálvária-tér felé járunk. Már a Baross-utcában hallani, hogy csengő női hang énekel. Operaária száll a nyári éjszakában. Ezer és ezer ember hallgatja.

Messzire csillog

a fény is. Ezer és ezer villanylámpa nappali sugarat szór a sötétségbe. A Kálvária-téri szabadszínház padnál vagyunk.

Munkásarcok. Olyan publikum figyelt a szabadtéri színpad előadására, amely azelőtt a dinomdémon pesti éjszakában a nyári hőségben szűk lakások falai között izzadt. Ady Endre sorai jutnak eszembe... „Almodik a nyomor...”

Almodott az élet szépségéről, muzsikáról, kultúráról, emberi életről. És most az álmok is valóra válnak.

Kövér, öreg néni ül a szabadtéri színpad egyik szélső széke.

Olyan jólesően

pillen. Látszik rajta, hogy simogatja a muzsika. A vidám műsorszámnál olyan önfeledten és fiatalosan nevet. Négy éves kislány, az unokája térdén. A gyerekek tágranyított szemé izzá a fényt. Most balett táncol a színpadon.

— Mintha a mese elevenedne meg — mondja Evike.

Muszcorgszkij „Bolhadalát” éneklí éppen Bencze Miklós, az Operaház művésze. Hullámkik a kacaj.

A nagymamához fiatalasszony ép. A lánya. Most hárman hallgatják a koncertet

Az idősebb

asszony: Zilahi Sarolta évtizedeken át szakácsnő volt. Késő éjszaka holtfáradtan dőlt ágyába.

A lánya, a natai Sarolta munkáslány volt. Most hivatalnok. Az uszodából jött a szabadtéri koncertre.

— Milyen jó lehet Pesten élni — mondja a fiatalasszony — és mennyi minden van ingyen. Vagy olyan olcsó, hogy igazán mindenki számára elérhető. Most a dolgozók is élvezhetik a sziget árnyas fáit... a kislányom ingyen bábszínházban mulat... az uszoda egy forint... a munkahelyen olcsó mozi- és színházjegyet kapunk. Kitűnőek a Vidám Budapest cím alatt rendezett előadások. Azelőtt sehová se tudtam eljutni, mert nem volt rá pénzem.

Az anyja

beszél tovább:

— Hát hogy is gondolt valaki arra, hogy munkásember este szórakozzék. Még a levegőre se tudott eljutni. Most Te ingyen nyaralni is mész.

Páka Jolán a színpadon a Lammernori Luciát éneklí. Ugy tapsolnak, hogy alig engedik le a színpadról. Az előadásnál a VIII. kerület szabadságharcos bajtársak segítkeznek a rendezőknek a nézőközönség elhelyezésében. Az egyik bajtárs hangosan olvassa a színpad oldalán

a nagy betűkkel írt feliratot: „Mi azt akarjuk, hogy minden munkást és minden parasztot kulturált és művelt emberré tegyünk.” Sztálin mondotta ezt. És a szabadságharcos bajtárs, Takács János ipari villanyszereelő ezt mondja: így is van ez rendjén.”

— Tetszik

az előadás, bajtárs? — fordulunk hozzá.

— Hát én mindig el fogok ide jönni — feleli. — De főleg az tetszik, hogy most olyasmiben van részünk, amiben azelőtt soha. Húsz pengőért sem mehett volna el ilyesmit meghallgatni. És a 20 pengő kenyérré kellett. Most ingyen van. Mi az üzemben már beszélünk arról, hogy össze kéne adni mi mindent kapunk ingyen. Hozzá kell ezt számolni a fizetéshez!

Az Operaház balettja a „Ditőből” ad elő egy jelenetet. Egy csomó gyerek annyira el van bűvölve, hogy nem törődik az anyai figyelmeztetésekkel, odalopakodik a színpad szélére. Ez a kedves statiszteria még közvetlenebbé teszi ezt a vidám estét.

Kálmán Gyula BSZKRT kocsirendező átöleli a feleségét.

Egymásra mosolyognak. Pedig régi házások. De most az örömben a muzsika szárnyán úgy repül együtt a szívük, mint fiatal korukban.

— Milyen jól esik

a friss levegőn muzsikát hallgatni — mondja Kálmán Gyuláné. — Azelőtt eszembe se jutott volna ilyesmi. Ülünk a sötét folyosón... A szabadság kivitt bennünket nemcsak a napfénybe, de a csillagok alá is... Do'gozunk... Sokat... De más ilyen este után elkezdeni a következő napot...

Veréb András gépmunkás a Lingel-gyárból dudol magában. Az elébb hangzott el Lohengrin nagyáriája. Veréb András gépmunkás ezt dudolja...

— Tanulhatok és fejlődhetek — mondja.

Járjuk a várost.

A Szigeten

pezseg az élet. A sőtahajók vidáman szelik a Dunát. Száll a hajókról is a muzsika. A Ligetben, Budán, az Angyalföldön és a más kerületekben új, mosolygós arcok szépítik a pesti éjszakát.

A dolgozók birtokukba vették az örömet, a szórakozást is.